

سه شنبه 11 اردیبهشت 1397 - 14 شعبان 1439 - 1 می 2018

قتل "ناصرالدین شاه قاجار" توسط "میرزا رضا کرمانی" در شهری (1275 ش)

قتل "ناصرالدین شاه قاجار" توسط "میرزا رضا کرمانی" در شهری (1275 ش)

از اوایل ماه ذیقعدة سال 1313 ق برابر با اردیبهشت 1275 ش، ناصرالدین شاه، خود را برای برگزاری جشن آغاز پنجاهمین سال پادشاهی خویش آماده می کرد. قرار بود این جشن ها در طول يك هفته برگزار گردد. بدین مناسبت، بامداد روز یازدهم اردیبهشت 1275 ش که يك روز به شروع جشن ها بود، ناصرالدین شاه عزم ري کرد تا به زیارت مزار حضرت عبدالعظیم رود. در حرم حضرت عبدالعظیم (ع)، ناگاه صدای تیر تپانچه ها، ای، سکوت را شکست و سه گلوله میرزا رضا کرمانی از یاران سید جمال الدین اسدآبادی، شاه قدرتمند قاجار را از پای درآورد. او را در جوار بقعه حضرت عبدالعظیم (ع) به خاک سپردند. قتل امیرکبیر صدراعظم کاردان و لایق ناصرالدین شاه، اعطای امتیاز تنباکو و لغو آن با حکم تحریم تنباکوی میرزای شیرازی، جدایی قطعی هرات، سرخس، نواحی اطراف رود جیحون و بخشی از سیستان و بلوچستان از ایران، اعطای امتیازات مختلف به دولت انگلیس و روسیه و افزایش نفوذ آنان در تمام امور کشور، انجام مسافرت ها، هزینه و خوشگذارانی ها، پر خرج و... از جمله حوادث و رویدادهای دوران سلطنت این شاه قاجار می باشد. به طور کلی در دوره پادشاهی او، نفوذ و مداخله بیگانگان در امور ایران، بیش از پیش افزایش یافت. با قتل ناصر الدین شاه، چهارمین شاه از سلسله قاجار، يك دوره تاریک پنجاه ساله از تاریخ ایران به پایان رسید و زمینه برای انقلاب مشروطه هموار شد.

ورود ارتش سرخ شوروی به "برلین" پایتخت آلمان در پایان جنگ جهانی دوم (1945م)

با تهاجم همه جانبه نیروهای متفقین علیه قوای آلمان نازی در جریان جنگ جهانی دوم، شکست ها، پی در پی نصیب آلمان می شد و آلمان نازی روز به روز به اضمحلال بیشتری نزدیک می شد. در اواخر آوریل 1945م با اعزام هزار بمب افکن بر فراز برلین و بمباران شدید آن، تخریب و آتش و سوزی ها، عظیمی در پایتخت آلمان به راه انداختند و سقوط شهر را آسان تر کردند. در این زمان نیروهای ارتش سرخ شوروی هم به اندازه ای به برلین نزدیک شدند که صدای غرش توپ ها، آنها در خیابان ها، پایتخت شنیده می شد. در نهایت، شهر تحت محاصره گرفته شد و نیروهای متفق پس از دور زدن برلین، شروع به پیشروی کردند. در این میان، قدرت مقاومت ارتش آلمان به کلی درهم شکسته شد و سربازان آلمانی نه فقط به علت از دست دادن روحیه و احساس شکست، بلکه به دلیل نرسیدن مهمات و مواد غذایی، به صورت گروهی تسلیم می شدند. وحدت فرماندهی از میان رفته و هیتلر، کنترل خود را بر باقی مانده ارتش آلمان از دست داده بود. حلقه محاصره برلین ساعت به ساعت تنگ تر می شد و تردیدی باقی نماند که مقاومت آخرین سربازان آلمانی نیز تا مدت زمان کوتاهی، به پایان خواهد رسید. از نخستین ساعات بامداد روز سی ام آوریل، حمله نهایی ارتش سرخ برای درهم شکستن آخرین مقاومت نیروهای هیتلر در برلین آغاز شد و بیش از 24 ساعت به طول نیانجامید که پایتخت آلمان به کلی سقوط کرد. با سقوط برلین در اول مه 1945م، هیتلر، دیکتاتور نژادپرست آلمان نیز به همراه همسرش خودکشی کرد و آتش جنگ جهانی دوم در اروپا خاموش شد.

خودکشی "آدولف هیتلر" رهبر خون آلمان نازی (1945م)

آدولف هیتلر، رهبر پیشین آلمان در بیستم آوریل 1889م در يك خانواده فقیر آلمانی الاصل اتریشی به دنیا آمد. زندگی دوران کودکی هیتلر با فقر و تنگ دستی سپری شد و پس از تحصیل در رشته نقشه کشی، با فروش تابلوهای خود، امرار معاش می کرد. هیتلر در 24 سالگی به وطن اصلی خود، آلمان بازگشت و با شروع جنگ جهانی اول، داوطلب خدمت در نظام شد. هیتلر پس از جنگ جهانی اول که در آن ترفیع درجه پیدا کرد و نشان افتخار به دست آورد، توانست با قدرت و نیروی کلام خود به رهبری حزب ناسیونال سوسیالیست کارگری آلمان موسوم به حزب نازی دست یابد. این حزب در طی سالیان بعد تبدیل به دومین حزب عمده آلمان گردید و هیتلر توانست با به دست آوردن 37 درصد آرا در انتخابات پارلمانی سال 1933م، حکومت دیکتاتوری خود را آغاز کند. هیتلر از همان ابتدا، هدف ها، نازیسم را برضد عقاید مارکسیسم، کاپیتالیسم و صهیونیسم با تأکید بر ناسیونالیسم و نظریه نژاد برتر که نژاد آلمان را مافوق دیگر اقوام بشری می دانست، قرار داد. وی برنامه ریزی متمرکزی را برای به سامان آوردن امور متشتت آلمان پس از جنگ عملی ساخت و با نظارت قاطع بر تولید و توزیع، از آلمان کشوری نیرومند و پیشرفته از لحاظ صنعتی پدید آورد. هیتلر هم چنین با گسترش صنایع نظامی، خدمت زیر پرچم را اجباری کرد و شروع به مسلح نمودن سربازان نمود. او در سال 1936م، با موسولینی، دیکتاتور ایتالیا پیمان اتحاد بست و زمینه را برای آغاز جنگ گسترده و جهانی فراهم آورد. در ماه مارس 1938م هیتلر سرانجام فکری را که از آغاز زمام داری در سر داشت عملی کرد و فرمان حمله به خاک اتریش را صادر نمود. با الحاق سرزمین اتریش به آلمان، هیتلر از چکسلواکی خواست تا

اول جهانی می، روز جهانی کارگر است. مناسبت اول می به عنوان روز کارگر به این لحاظ بوده است که در چهارم ماه می سال ۱۸۸۶، پلیس آمریکا به روی کارگران اعتصابی آتش گشود که شماری کشته، عده ای مجروح و بعداً ۴ نفر نیز اعدام شدند. آنان خواستار تعدیل شرایط کار و کاهش ساعات کار از ۱۰ به ۸ ساعت بودند. قرار بود که اول ماه می کاهش ساعات کار، به اجرا درآید که چنین نشد و در نتیجه، کارگران در گوشه و کنار این کشور دست به تظاهرات زدند و در یک هزار و ۲۰۰ کارخانه و کارگاه، اعتصاب صورت گرفت. شمار کارگران معترض در شهر شیکاگو بیش از سایر شهرها بود. با رسیدن اخبار مربوط به کشتار و اعدام به سایر کشورها، در گوشه و کنار جهان مراسم یادبود برگزار و هر سال هم تکرار شد که به تدریج اول ماه می، روز جهانی کارگر عنوان گرفت. این مراسم در آمریکا و کانادا برگزار نمی شود.

منطقه سودت را به آلمان ملحق کند. در این میان سکوت قدرت های منطقه راه را برای زیاده خواهی های هیتلر باز کرد و هیتلر پس از اطمینان از عدم مداخله شوروی، جنگ جهانی دوم را آغاز کرد. با فروزان شدن شعله های جنگ جهانی دوم، میلیون ها نفر جان خود را از دست دادند و ده ها کشور در آن حضور یافتند. در نهایت در پایان جنگ که با شکست آلمان و فتح برلین توسط ارتش سرخ شوروی سابق همراه بود، آدولف هیتلر در اول ماه مه ۱۹۴۵ م کمی قبل از رسیدن سربازان شوروی به محل اقامتش، به ضرب گلوله ای در ۵۶ سالگی خودکشی کرد و به زندگی سراسر قتل و خون ریزی و آدم ریزی خود پایان داد. قبل از مرگ هیتلر، همسرش نیز که دو روز قبل از آن به عقد هیتلر درآمده بود، با خوردن کپسول سم، به عمر خود خاتمه داد.